

ΕΤΟΣ 68ον

8 Νοεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (3519)

Η ΠΙΣΤΗ ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ

Δύο σημαντικά μηνύματα δίνει ο Χριστός στους ανθρώπους με τά θαύματα πού επιτελεί, μετά την επιστροφή του από τη χώρα των Γαδαρηνών στην Καπερναούμ. Τό πρώτο συνίσταται στό ότι ό ίδιος είναι ή Ζωή καί δίνει τή ζωή, τόσο τή βιολογική όσο καί τήν κοινωνική, ένώ τό δεύτερο πώς ή πίστη είναι προϋπόθεση γιά τό θαύμα καί όχι τό θαύμα γιά τήν πίστη.

‘Η νίκη κατά του θανάτου

Δώδεκα χρόνια μιά αιμορροούσα γυναίκα υποφέρει. Πέρα από τόν σωματικό ρύπο καί τήν εξάντληση από τήν αιμορραγία, ή ασθένεια δέν τής επιτρέπει νά κάνει παιδιά, δέν τής επιτρέπει νά παντρευτεί, διότι τότε ό γάμος ήταν ό μοναδικός σκοπός γιά νά έχει μιά γυναίκα νόημα στή ζωή της. ‘Η γυναίκα πλησιάζει τόν Χριστό μέ τή συναίσθηση ότι είναι γιά τόν νόμο καί τούς ανθρώπους άκάθαρτη. Καί τή στιγμή πού αγγίζει τόν Χριστό, (άκρη) του ήματίου του, καί μάλιστα κρυφά, ή ζωή της αλλάζει. Μία στιγμή έμπρακτης πίστης σβήνει δώδεκα χρόνια δοκιμασίας. Πλέον μπορεί νά συμμετέχει στήν κοινωνική ζωή, κι αυτός είναι ό λόγος γιά τόν όποιο ό Χριστός τήν καλεϊ δημόσια νά φανερωθει. ‘Η πίστη δέν μάς αφήνει κρυμμένους, αλλά μάς δίνει τό θάρρος νά φανερώσουμε τό πρόσωπό μας καί τίς εύεργεσίες του Θεού σέ όλους καί νά ξεκινούμε από τήν αρχή.

Δώδεκα χρονών ήταν καί τό κορίτσι του αρχισυνάγωγου ‘Ιαείρου. Πάνω πού θά ξεκινούσε ή δυνατότητά της, καθώς έμπαινε στήν έφηβεία, νά ζησει στήν κοινωνία τής έποχής της, νά μπορέσει νά κάνει οικογένεια, μιά ασθένεια τήν όδηγεϊ στόν βιολογικό τώρα θάνατο. Καί ό Χριστός θά αξιολογήσει τήν πίστη τών γονέων της καί θά τής δώσει τήν εύκαιρία νά ζησει – καί μαζί της κι εκείνοι νά χαρούν. Θά δείξει έτσι στους ανθρώπους ότι ή πίστη σ’ Αυτόν δέν νικείται από τόν θάνατο. Καί ή πίστη στηρίζει καί όσους άγαπά αυτός πού πιστεύει. Μέ τήν πίστη κάνουμε ένα μεγάλο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 41-56)

Ἡ πίστις ὡς προϋπόθεσι τῆς συναντήσεώς μας μέ τόν Χριστό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καί αὐτός ἄρχων τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρχε· καί πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὐσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἧτις, ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἦγατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύνάμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσεπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκόλλε τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Ἐκκλιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

δῶρο στοὺς συνανθρώπους μας: τὸν Χριστό. Ἐναπόκειται σὲ ἐκείνους ἄνθά τὸν ἀποδεχθοῦν καὶ θά κάνουν μιά καινούργια ἀρχὴ στὴ ζωὴ τους.

«Μὴ κλαίετε»

Ἀξίζει νά σταθοῦμε στὴ φράση πού λέει ὁ Χριστός στοὺς γονεῖς καὶ στοὺς ἀνθρώπους πού περιστοιχίζαν τὴ νεκρὴ κοπέλα: «Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει» (Λουκ. 8,52). Συχνά οἱ ἄνθρωποι κάνουμε τίς κρίσεις καὶ τίς ἐκτιμήσεις μας τόσο γιὰ τὴ ζωὴ μας ὅσο καὶ γιὰ τὴ σχέση μας μέ τὸν Θεό μέ βάση τὸ τί βλέπουν οἱ αἰσθήσεις μας, μέ βάση τὴ λογικὴ μας. Καὶ θεωρεῖται μεγάλο προτέρημα γιὰ κάποιον νά πατᾶ στά πόδια

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, πλησίασε τόν Ἰησοῦ κάποιος ἄνθρωπος, ὀνομαζόμενος Ἰάειρος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχισυνάγωγος, καί ἔπασσε εἰς τά πόδια τοῦ Ἰησοῦ καί τόν παρακαλοῦσε νά ἔλθῃ εἰς τό σπίτι του, διότι εἶχε μιά μοναχοκόρη, ἡλικίας περίπου δώδεκα ἐτῶν, πού ἦτο ἐτοιμοθάνατη. Ἐνῶ δέ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινε, ὁ κόσμος τόν συνέδλιβε. Κάποια γυναῖκα, πού ἔπασσε ἀπό αἰμορραγίαν δώδεκα χρόνια καί εἶχε ἐξοδέψει ὅλην τήν περιουσίαν της σέ γιατρούς καί δέν μπόρεσε νά θεραπευθῇ ἀπό κανένα, ἦλθε κοντά του ἀπό πίσω, ἄγγιξε τήν ἄκρη τοῦ ἐνδύματός του καί ἀμέσως ἔσταμάτησε ἡ αἰμορραγία της. Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ποιός μέ ἄγγιξε;». Ἐπειδή δέ ὅλοι τό ἤρνούντο, εἶπε ὁ Πέτρος καί ὅσοι ἦσαν μαζί του: «Διδάσκαλε, ὁ κόσμος σέ ἔχει περικυκλωμένον καί σέ συνδλίβει καί σύ λές, “Ποιός μέ ἄγγιξε;”». Ὁ Ἰησοῦς ὅμως εἶπε, «Κάποιος μέ ἄγγιξε, διότι αἰσθάνθηκα ὅτι ἐβγήκε δύναμις ἀπό ἐμένα». Ὅταν εἶδε ἡ γυναῖκα ὅτι δέν διέφυγε τήν προσοχήν, ἦλθε μέ τρόπον, ἔπασσε στά πόδια του, καί τοῦ εἶπε μπροστά σ' ὅλον τόν κόσμο τήν αἰτίαν, διά τήν ὁποίαν τόν ἄγγιξε καί πῶς ἀμέσως ἐθεραπεύθηκε. Αὐτός δέ τῆς εἶπε, «Ἐχε θάρρος, κόρη μου, ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε, πήγαινε εἰς εἰρήνην». Ἐνῶ ἀκόμη μιλοῦσε, ἔρχεται κάποιος ἀπό τό σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου καί τοῦ λέγει, «Ἡ θυγατέρα σου πέθανε, μήν ἐνοχλῆς πλέον τόν διδάσκαλον». Ὁ δέ Ἰησοῦς, ὅταν τό ἄκουσε, τοῦ εἶπε, «Μή φοβᾶσαι· μόνον πίστευε καί θά γίνῃ καλά». Ὅταν ἔφθασε εἰς τό σπίτι, δέν ἐπέτρεψε σέ κανένα νά μῆν μαζί του, παρά εἰς τόν Πέτρον, τόν Ἰωάννην καί τόν Ἰάκωβον καί εἰς τόν πατέρα τοῦ κοριτσιοῦ καί εἰς τήν μητέρα. Ἐκλαιγαν δέ ὅλοι καί τήν θρηνολογοῦσαν. Αὐτός δέ εἶπε, «Μήν κλαῖτε· δέν ἐπέθανε ἀλλά κοιμᾶται». Καί τόν εἰρωνεύοντο, διότι ἤξεραν ὅτι εἶχε πεθάνει. Ἀλλ' αὐτός ἀφοῦ ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἔπασσε τό χέρι της καί ἐφώνασε, «Κορίτσι, σήκω ἐπάνω». Καί ἐπέστρεψε τό πνευμά της, ἐσηκώθηκε ἀμέσως, καί ὁ Ἰησοῦς διέταξε νά τῆς δώσουν νά φάγῃ. Οἱ γονεῖς της ἐξεπλάγησαν, αὐτός δέ τούς παρήγγειλε νά μή ποῦν σέ κανένα τί συνέβη.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀιμενήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

του καί νά εἶναι προσγειωμένος. Μάλιστα, σέ τομεῖς τῆς ζωῆς ὅπως ἡ πολιτική, ἡ οἰκονομία, ἡ παγκόσμια πορεία, τό νά βλέπει κανεῖς πρὸς τά πού πηγαίνουν τά πράγματα, εἶναι ἀπαραίτητο προτέρημα.

Τά δύο θαύματα πού ἐπιτελεῖ ὁ Χριστός μᾶς δείχνουν ὅτι τά πράγματα δέν εἶναι πάντοτε ἔτσι. Ὅτι δέν ἀρκοῦν ὁ ρεαλισμός καί τό αὐτονόητο, ὁ συμβιβασμός μέ τήν πραγματικότητα. Ὅτι ἂν ὑπάρχει ἡ πίστη στόν Χριστό καί ἡ βεβαιότητα τῆς δικῆς του παρουσίας, τότε μπορεῖ ἀκόμη καί αὐτό πού φαντάζει ἀνέφικτο νά πραγματοποιηθεῖ. Γελοῦσαν καί κορόιδευαν οἱ λάτρες τοῦ αὐτονόητου τήν παρότρυνση τοῦ Χριστοῦ. Κατάπληκτοι θά διαπιστώσουν ὅτι στόν Χριστό ὅλα εἶναι δυνατά. Τήν ἴδια εἰρωνεῖα ἀντιμετώπισε ὁ Χριστός ὅταν ζήτησε νά μάθει ποιός τόν ἄγγιξε

8 Νοεμβρίου 2020: Ζ΄ ΛΟΥΚΑ

† Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. β΄ 2-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. η΄ 41-56.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ι΄ 25-37.

καί ἐξήλθε δύναμη ἀπό αὐτόν στή θεραπεία τῆς αἰμορροούσας. Ἀκόμη καί ὁ Πέτρος καί οἱ μαθητές του, ἐπειδὴ ἔμεναν στό προφανές, στό λογικό, ἔσπευσαν νά τοῦ ποῦνε ὅτι τό ἐρώτημά του ἦταν ἄστοχο. Ὁ Χριστός ὅμως γνώριζε καί γνωρίζει.

Τόσο στά μικρά ὅσο καί στά μεγάλα τῆς ζωῆς μας, ἄς ἐπαναφέρουμε στήν προτεραιότητα τῆς πορείας μας ὄχι μόνο τό ρεαλιστικό, τό προφανές, τό αὐτονόητο, ἀλλά καί τήν πίστη στόν Χριστό. Αὐτή θά μᾶς δώσει ἐλπίδα στήν ἀπελπισία μας. Θά μᾶς κάνει νά ἐπιμείνουμε καί νά παλεύουμε. Θά μᾶς βοηθήσει νά μὴν ἐγκαταλείψουμε τήν προσπάθειά μας. Νά στηριχτοῦμε σ' Ἐκεῖνον, γιά νά ἔρθει στή ζωή μας αὐτό πού μοιάζει ἀδύνατο, ἀλλά ἂν εἶναι πρὸς ὄφελός μας, ὁ Χριστός θά μᾶς τό δώσει!

Οἱ Ἄγγελοι καί ἡ πίστη

Σημάδι τῆς πίστεως στήν ὑπέρβαση τῆς πραγματικότητας εἶναι καί ἡ παρουσία τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πάντων τῶν ἁγίων Ταξιαρχῶν καί ἐπουρανίων δυνάμεων. Τό νά πιστεύουμε σέ ἕναν νοητό κόσμο, πού ξεπερνᾶ τά ὅρια τῆς λογικῆς μας, μοιάζει ἀφελές καί ἀδιέξοδο. Ὅμως τά σημάδια τῆς παρουσίας τῶν Ἀγγέλων στή ζωή τοῦ κόσμου, τά θαύματα πού ἔχουν κάνει, ἀλλά καί ἡ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας μας, τόσο στίς ἐπισκέψεις τους στά πρόσωπα τά ὁποῖα πρωταγωνίστησαν στή ζωή τῆς πίστεως, στήν Παναγία, τόν Ἰωσήφ, τόν Ζαχαρία, τοὺς μαθητές, τοὺς ἀποστόλους Πέτρο, Παῦλο καί Φίλιππο καί πλείστους ἄλλους, ὅπως καί στίς μορφές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, στόν Ἀβραάμ, τόν Ἰακώβ, τόν Γεδεών, τοὺς προφήτες, μᾶς δείχνουν ὅτι τό ἀκατανόητο δέν εἶναι ἀνύπαρκο, ἀλλά χρειάζεται τά μάτια τῆς πίστεως γιά νά ἰδωθεῖ. Αὐτή τήν πίστη ἄς τήν ζήσουμε στήν Ἐκκλησία!

π. Θ.Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
